

2. Korintským 13:5 (B21) Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.

HP – V nebesích 20.3 Obrácení je změna srdce, odvrácení se od nepravosti směrem ke spravedlnosti. Když se litující hříšník odvolá na Kristovy zásluhy a projeví skutečnou víru v Něj, získá odpuštění hříchů. Jakmile přestane konat zlo a učí se činit dobro, roste v milosti a v poznání Boha. Vnímá, že aby mohl následovat Ježíše, musí se oddělit od světa, a poté, co si spočítá náklady, pohlíží na vše jako na ztrátu, jen aby mohl získat Krista. Vstoupí do jeho armády a statečně a radostně se zapojí do válečného tažení, bojuje proti přirozeným sklonům a sobeckým touhám a podřizuje svou vlastní vůli té Kristově. Denně hledá u Pána milost a dostává se mu posilnění a pomoci. Kdysi v jeho srdci vládlo vlastní já a světské radosti byly jeho potěšením. Nyní je však vlastní já svrženo z trůnu a nejvyšším vládcem se stal Bůh. Jeho život zjevuje ovoce spravedlnosti. Hříchy, které kdysi miloval, nyní nenávidí. Pevně a odhodlaně kráčí po cestě svatosti. To je skutečné obrácení....

COL – Kristova podobenství 101.3 Srdce člověka, který přijímá Boží milost, přetéká láskou k Bohu a k lidem, za které Kristus zemřel. Takovému člověku nejde o lidské uznání.... Jestliže někdo nechápe nebo zkresluje jeho pohnutky, slova a činy, neuráží se, ale udržuje směr své cesty. Je laskavý a ohleduplný, je skromného mínění o sobě samém, ale přitom je naplněný nadějí, vždy důvěřuje Boží milosti a lásce. (srv. PM 48.1)

COL – Kristova podobenství 99.1 Často vyvstává otázka: Proč u takového množství lidí, kteří vyznávají víru v Boží slovo, není patrná změna v řeči, pohnutkách a povaze? Proč nesnášejí, když se někdo postaví proti jejich plánům a zájmům, proč mají neposvěcenou povahu, proč používají hrubá, panovačná a prudká slova? V jejich životě můžeme sledovat stejnou sebelásku, sobecké uspokojování, stejně náladová a neuvážená slova, jaká se projevují v životě nevěřících. Vykazují stejnou samolibou pýchu, podléhají stejným tělesným sklonům a mají stejně zvrácené povahové rysy, jako kdyby pravdu vůbec nikdy nepoznali. Nejsou obrácení, a to je příčina všech nedostatků. Jejich srdce nezasáhl kvas pravdy. Nikdy mu nedali příležitost vykonat svou činnost. Jejich zděděné a vypěstované sklony ke zlému se nepodřídily jeho přetvářející moci. V jejich životě nevidíme přítomnost Kristovy milosti a víru v jeho moc proměnit povahu člověka. (srv. PM 47.1)

COL – Kristova podobenství 48.1 Celá řada lidí prohlašuje, že slouží Bohu, neznají Ho však z osobní zkušenosti. Chtějí sloužit Bohu po svém, nenechají se vést Duchem svatým. Jejich jednání není v souladu s Božím zákonem. Vyznávají, že přijali Krista za svého Spasitele, ale nevěří, že jim dá sílu k přemáhání jejich hříchů. Nemají osobní vztah k živému Spasiteli a v jejich povahách se projevují zděděné a vypěstované nedostatky. (srv. PM 21.3)

RH – časopis Review and Herald, 30. července 1901, čl. A, odst. 10-11 Řada lidí prohlašujících, že následuje Krista, nevyznává pravé náboženství. Ve svém životě neprojevují ovoce opravdového obrácení. Ovládají je stejné návyky, stejný duch nepřiměřené kritiky a sobectví, který je ovládal předtím, než přijali Krista. Do Božího města nemůže vstoupit nikdo, kdo nepoznal pravé obrácení. Při opravdovém obrácení se nitro rodí znovu. Chrám lidského nitra se zmocňuje nový duch. Začíná nový život. V charakteru se zjevuje Kristus.

Matouš 7:16a Po jejich ovoci je poznáte.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 185.1 Neobrácení, neposvěcení lidé dají najevo, jakého jsou ducha. Tím, co se jim líbí a nelíbí, dají najevo, že jejich přirozené city nejsou pod kontrolou posvěcené vůle.

COL – Kristova podobenství 114.2 Zkušenostmi získané poznání Otce a Ježíše Krista, kterého Otec poslal, přetváří člověka k Božímu obrazu. Dává člověku schopnost vládnout nad sebou samým, aby každý impuls a vášně nižší přirozenosti [pozn. překl.: tedy pudů podobných těm zvířecím] byly podřízeny vyšším silám mysli [pozn. překl.: tedy rozumu, který má jen člověk]. (srv. PM 55.2)

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek, 294.2 Obrácení je činnost, kterou většina lidí nedoceňuje. Přetvořit pozemskou, hříš milující mysl a přivést ji k pochopení nevystižitelné Kristovy lásky, půvabu jeho milosti a vznešenosti Boha tak, aby nitro bylo prodchnuto božskou láskou a uchváčeno nebeskými tajemstvími, není maličkost. Když tyto věci člověk pochopí, jeho dosavadní život se mu bude zdát odpuzivý a zavrženíhodný. Nenávidí hříš, a zatímco v pokoře vylévá před Bohem své srdce, do svého nitra přijímá Krista jako zdroj života a radosti. Zřídá se svých dřívějších požitků. Má novou mysl, nové citění, nové zájmy, novou vůli; jeho strasti, touhy a láska jsou zcela nové. Od tělesných tužeb, žádostivosti očí a pýchy života, jimž dosud dával přednost před Kristem, se nyní odvrací a Kristus je půvabem jeho života, korunou jeho veselí. Nebe, které dříve nemělo žádný půvab, nyní vnímá v jeho bohatství a slávě a uvažuje o něm jako o svém budoucím domově, kde bude vidět, milovat a chválit Toho, který ho vykoupil svou drahocennou krví.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek, 294.3 Dílo posvěcení, které se zdálo být únavným, je nyní jeho potěšením. Boží slovo, které pro něj dříve bylo nudným a nezajímavým, si nyní zvolil jako předmět svého studia, jako svého rádce. Je pro člověka Bohem psaným dopisem nesoucím podpis Věčného. Jeho myšlenky, slova a skutky jsou přiváděny k tomuto slovu a jsou jím prověřovány. Člověk se chvěje před v něm obsaženými příkazy a hrozbami, současně se pevně chytá zaslíbení a jejich osvojením posiluje své nitro. Nyní volí společnost těch nejzbožnějších a ve společnosti bezbožných, kterou kdysi miloval, již nenachází zalíbení. Nad jejich hříchy, jimž se kdysi smál, nyní pláče. Zřekl se sebelásky a marnivosti, žije pro Boha a je bohatý v konání dobrých skutků. To je posvěcení, které Bůh vyžaduje. Nic jiného, než toto nepřijme.

COL – Kristova podobenství 312.3 1. Janův 2:3 „Podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.“ To je důkaz pravého obrácení. Žádné vyznání ústy nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

1. Janův 3:7 (B21) Nenechte se nikým oklamat, drazí. Kdo žije spravedlivě, je spravedlivý, jako je spravedlivý on.